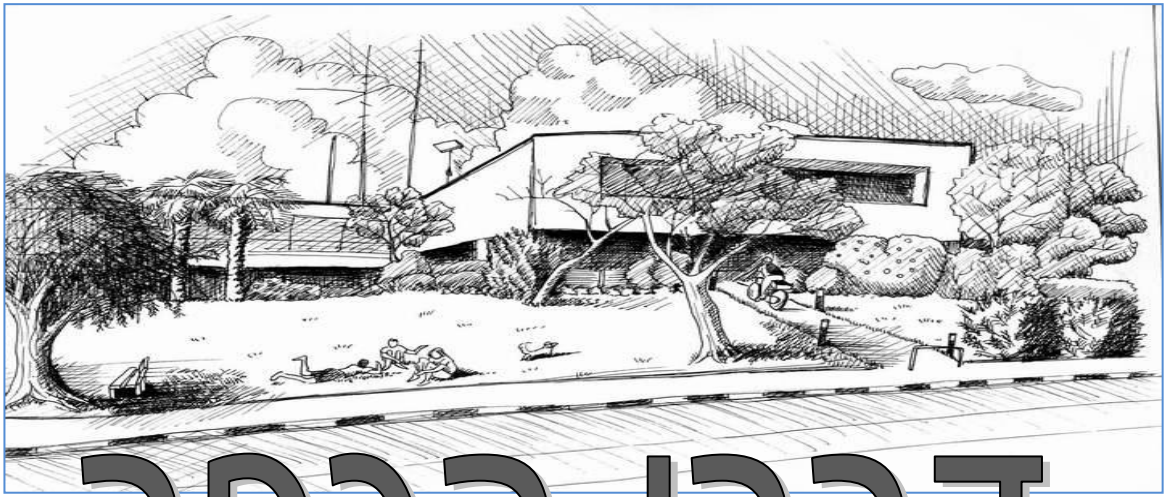

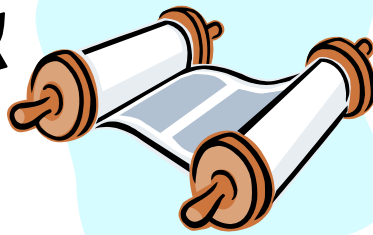
דברי הכפר

איתן וויסבקר

ניצן ג'קסון

אוריה הלוי

יערה וויסבקר

ארי שפרונג

שקד וולפין

נרמל רוזנקרנץ

מזל טוב לבני המצווה

גיליון מס. 2364 * כ"ח תמוז תשע"ג * 5 ביולי 2013

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

7/7	אבנר ולר (נכד ר. כהן) עדי לזין (נכדה) ירדן פרנק דפנה שינגזיכט ליה הירס (נכדה אב)	10/7	יהודה עדר שקד פרנק
8/7	יותם עמית מיקה ולר (נכדה ר. כהן) אורי יהודה איתם (נכד ארנברג) אלון עדר (נכד) דניאל כהן (נכד ר. כהן)	11/7	ג'יסון פרלסון אשר אילון - 60 תומר לזין (נכדה)
9/7	מרי אורזון אסנת אגמון אלון פרימוסט אולגה אליאב - 50 כליל נוי רומי חביבה	12/7	דוד אלמן ענווה בן-זאב כרמל מואנה איסטון יהלי יודאיקן
		13/7	מיכי חייט שיפי מתתיהו אריאן סוקול (נכדה בן-יהודה) אמה ליפשיץ

מזל-טוב!

ימי נישואין

7/7	ריקי וירון סינה קריס ושמואל אפשטיין ענבל ובוועז אנג'לקוביץ מרי ועמית שובל
8/7	תרצה ואופיר שובל קרן ואנדרו סימונס
10/7	יהודית וקני ויטהם דורית ומיכי חייט מיכל ויעקב דדוש

מ ה נ ש מ ע

- כמה טוב לנסוע, כמה טוב לחזור הביתה. מעט רשמים מהמסע אכתוב בהמשך.
- בשבוע שעבר בקרנו פעמיים בבית העלמין, בתחילת השבוע בלוויתו של **שאול סמברג** ז"ל, ובסוף השבוע בגילוי המצבה של שאול נוסף, **שאולי איסטון** ז"ל. בית העלמין שינה את פניו. חלקת קבורה חדשה נחפרה ונבנתה באופן מאורגן ומודרני יותר. שביל בטון נפרש לאורך השטח החדש של בית העלמין, ועדיין אפשר ליהנות מצל עצי הזית. המקום בהחלט מכובד. שנזכה להגיע אליו רק לאזכרות ליקירינו אשר כבר מצויים שם.
- ואם כבר מדברים על בית העלמין שלנו ועל לווייתו, אני רוצה לשבח את **רחל גינת** שלקחה על עצמה את התפקיד שהיה פעם ממלא **יצחק עדר** ז"ל שהקים את הארכיון שלנו, לספר בדברי ההספד על קורות חייו של האיש שאנו מלווים למנוחות. אנו חברי הקיבוץ, גם אם הכרנו את המנוח, לא תמיד ידענו, ולא תמיד אנחנו זוכרים את סיפור חייו, וטוב שכאשר נפרדים, מזכירים לנו את מה ששכחנו או לא ידענו.
- ומכאן, במעבר חד, כמו שאומרים בתקשורת, לעניינים שמחים. ברוכים הבאים ל**דרור קולינס** ולמשפחתו, ול**אלדד קולינס** שהגיעו לביקור משפחתי. מאחלים לאלק ועדנה איחוד משפחתי שמח והרבה בריאות!
- ראשית הקיץ, הוא מועד הסיומים: סוף שנת הלימודים בבית הספר **מבוא גליל**. כמו בכל שנה, גם השנה הוכיח צוות בית הספר ותלמידיו, שהמסיבות שלהם כמו הטכסים האחרים שהם מקיימים עומדים על רמה מאד גבוהה, משתפים את כל התלמידים, ועושים זאת בארגון מושלם. הייתי אחת מאלף ואולי יותר, האנשים שישבו על הדשא של בית-הספר ונהניתי מערב נפלא המסיים את הנושא "שירי נעמי שמר". הופעות מחול, שירה, תנועה וקטעי וידאו, זרמו בזה אחר זה, להנאת כל הקהל ומצלמותיו. מהמקום בו ישבתי היה לי קצת קשה להבחין בכל ילדי כפר הנשיא שהופיעו, אבל בלטו לעיני **נויה יודאייקין** ו**נופר גודמן**, בריקוד, ו**מיכאל יצחקי**, בנוכחות בימתית בטוחה ושולטת.
- ביום ראשון התקיים אירוע הסיום של שנת הלימודים של גן רימון. גן רימון אמנם ממשיך עוד לאורך הקיץ, ורק באמצע חודש אוגוסט יתקיים אירוע הפרידה מהעולים לכתה א', אבל השבוע נפרד הגן מ**מיכל דדוש**. מיכל, הגננת המיתולוגית, פורשת מהעבודה השוחקת של הגינון, ועוברת להדרכה. הרווח הוא של הגננות שמכל תדריך אותן, ההפסד הוא של הילדים שלא תהיה להם מיכל. המסיבה כללה הצגות שוות שסיכמו את שנת הפעילות בגן, כשהילדים מעורבים בהכנתן וכמובן בביצוע. גם ההורים תרמו את חלקם בהצגה של הזברה והפיג'מה...
- לקבוצת הבנות שמשותפת בחוג של **רג'י פרלסון**, התקיים אירוע סיום, יחד עם הוריהן וכמה סבים וסבתות. למי שחשב שהוא בא למסיבה ורק יאכל וישתה, נכונה הפתעה: רג'י הכינה הפעלות לכל המשתתפים, וכולם ציירו וצבעו, והכינו סיכות יפות.

- גם למבוגרים שבינינו היה אירוע סיום: קבוצת המתופפים, הכוללת בין השאר את **ג'ויס אב, סוזן שוורץ, אליאל שמש** (שהתגורר אצלנו עד שבנה את ביתו באיילת השחר) ואני, התארחנו בביתם של **מל ושריטה** גם הם מתופפים ותיקים. ומכל השכנים שסבלו מהתיפוף שלנו אנו מבקשים סליחה ומחילה. החוג ישוב לפעול בשנת הלימודים הבאה, מומלץ מאד להצטרף!
- ושוב ברכות מזל טוב למשפחת **מרקוסון**, לרגל נישואי נכדתם. בת שבע ומרקי נשארו ללון במשמר הנגב. רגע לפני שהם נרדמו הם שמעו סירנה, ואחריה סירנה נוספת, ועוד בטרם הספיקו לברר איפה המקלט הקרוב, נשמעו שתי התפוצצויות. היו אלה טילים שנורו מרצועת עזה, ופגעו בישוב הבדואי רהט. בדיעבד, טוב שהם לא התחילו לחפש את המקלט הקרוב, כי המקלטים במשמר הנגב היו נעולים...
- ועוד ברכות, והפעם **לסלע בלומנטל**, הבן של יונית וקלייב, הנכד של פיל ופרנקי גליק, שהתגייס לצה"ל. אני יודעת שלא קל להיות אמא של חייל, עוד יותר קשה להיות אמא של חייל, כשאת גרה בחו"ל. יונית עושה זאת עכשיו בפעם השנייה. כל הכבוד למשפחה כולה!
- ואיך אפשר לכתוב מה נשמע בלי להתייחס לדלעת המפורסמת של **איאן וויאט**. ובכן, בתום קבלת השבת צעדתי יחד עם עוד חברים אל גינתו של איאן. בכניסה קבלה את פנינו דלעת אחרת, זאת שכבר התבקעה והפכה להיות "דלעת halloween" מפוסלת לתפארת. אבל ההפתעה הגדולה חכתה לנו בגינה מאחורי הבית. כל כישרונותיו של בעל האצבעות הירוקות באות לידי ביטוי בגינה מפוארת זאת, ועד שמגיעים לדלעות, עוברים על פני כותל המלפפונים, עמוד עגבניות השרי, מרבץ הקישואים, שלא לדבר על בריכת הדגים, ולבסוף מגיעים אל שתי הדלעות הנותרות, שאינן מטפח בהרבה אהבה, הרבה יזע וידע. אנחנו כולנו מחכים לשמוע שהדלעת השיגה שיא ישראלי חדש.
- אגב, הדלעת הנדונה זכתה לפרסום עתונאי בזכותו של צלם העיתונות שלנו **דרור ארצי**. אפשר גם לעקוב אחריה בפייסבוק (הגירסה המודרנית של "מה נשמע").
- הבטחתי כמה מרשמי המסע לחו"ל. אתחיל בביקור בבית הכנסת KINLOS GARDENS בצפון מערב לונדון. לקחנו לשם את יוחאי ושרית, יחד עם מורן ושקד (השניים שהיו העילה לכל המסע הזה, מסע שורשים ללונדון). לא קל היה להיכנס לבית הכנסת, שומר גדל גוף, חסם את דרכנו, ואחרי שהסברנו לו שזה היה בית הכנסת של אריה ושנחנו רוצים להראותו לנכדים, הוא נכנס כדי לקבל אישור. לקראתנו באה בחורה צעירה העובדת בבית הכנסת הזה, שהוא גם מרכז קהילתי חי ותוסס. נכנסנו אתה, ראינו את הבימה שעליה סבא אריה עלה לתורה לפני הרבה שנים, ואת הבניין היפה כולו. תוך כדי שיחה הסתבר ששמה של הבחורה לפני נישואיה היה **נמדר**. שאלתי אותה אם יש לה קשר משפחתי למשה נמדר, האיש שרכש את המפעל שלנו, והתברר שהיא אכן קרובת משפחה שלו... ולכן היא גם קצת שותפה שלנו...
- אמריקה! אמריקה! להכנס ל"ארץ החלומות" הזאת, נעשה קשה יותר מביקור לביקור. מתחילים בתור האינסופי לביקורת דרכונים. אנחנו עמדנו

בתור למעלה משעה וחצי, ואף אחד לא חושב שאולי כדאי שיהיו ספסלים לשבת עליהם, ואולי אפילו ברזי מים לשתייה, ליד התור. בל נשכח, שרוב נוסעי המטוס יורדים בלי בקבוקי מים, כי אותם זרקו לפני הבידוק הבטחוני. וכל הזמן הזה כולם עומדים בתור ולא מוציאים מפיהם הגה! אחרי ביקורת הדרכונים בידוק בטחוני (רק ירדנו מטיסה אחרי שעברנו בידוק בטחוני, אבל זה לא מספיק לאמריקאים... עוד חצי שעה עוברת) לבסוף, אם לא מעכבים אותך לבדיקה ותשאול נוספים, אתה בפנים... אחר כך התברר לנו ששעה וחצי זה לא הרבה כל כך, בשדות תעופה אחרים נמדדו זמנים ארוכים יותר, ובשדה התעופה של מיאמי, מאות אנשים נאלצו לבלות את הלילה בשדה התעופה אחרי שהפסידו את טיסות ההמשך שלהם...

- בסוף חוזרים הביתה לנתב"ג. התור לביקורת דרכונים אינו ממושטר כמו באמריקה, ואתה יכול לבחור לך את התור שנראה לך שהוא הקצר יותר, או המתקדם מהר יותר... תוך שתי דקות נפתחו עוד שתי עמדות כדי לזרז את התהליך. בסך הכל תזמנתי 20 דקות מהרגע בו נעמדנו בקצה התור, עד לרגע שבו, לאחר ביקור דרכונים, ביקורת קצוצרה נוספת, ועם איסוף מזוודותינו עלינו על הרכבת! כולו עשרים דקות! ובכל זאת, בתוך העמידה בתור, באחד האשנבים היה עיכוב, המחשב נתקע. דקות בודדות חולפות, וכבר מתחילות הצעקות של העומדים בתור על הפקידים. באמריקה הם לא היו מעזים! כי אמריקה זה לא הבית. כמה טוב לחזור הביתה...

- ברכות לרפי פרנק שממש ביממה האחרונה של שהות המשפחה בניו קלדוניה הספיק עוד להשלים תריאטולון! הפרטים מצויים בדף של רפי בפייסבוק, ושם גם אפשר לראות את ציוריה המופלאים של אחותו **יעלי זיו** שליוו אותם לאורך השנה. **לאילנה, ענבל, עדי ורפי** נסיעה טובה ומהנה בדרך הביתה! ואפרופו בקבוקי מים ובידוק בטחוני – אפשר לעבור את הבידוק עם בקבוקים ריקים, ואחר כך למלא אותם, לפני העלייה למטוס או במהלך הטיסה.

- מזל טוב לכתת אירוס: **לניצן ג'קסון, ליערה ואיתן וויסבקר, לאורי שפרונג, לאוריה הלוי**, ולנכד הקסום שלי **שקד וולפין**, שיהיה לכם סוף שבוע מופלא, ותודה מראש **ליפעת וויסבקר** על ההשקעה העצומה בכל שנת בר המצווה ובהפקת ההצגה, וכמובן לכל הרבים שמסייעים וסייעו להביא את הנערים "עד הלום". וכל בית כפר הנשיא מוזמן לבוא להצגה ביום ו' בערב בשעה 20.00, ובשבת לעלייה לתורה בשעה 9.00, לא תתאכזבו.

זהו זה! שמונה שנים כמעט, אני אחת מארבעה הכותבים של המדור הזה. שמונה שנים של ניסיון לפרגן, לדווח על שמחות, ולצערנו גם על אבל. שמונה שנים של "שבירת ראש" מה לכתוב הפעם.

שמונה שנים זה הרבה זמן בחיי עלון, וגם בחיים שלי.

אחרי שמונה שנים הגיעה העת לקחת פסק זמן, על מנת שדם צעיר וחדש ייכנס לרשימת הכותבים. יש אצלנו לא מעט אנשים מוכשרים, וצריך לפנות להם מקום. שיהיה להם ולנו בהצלחה!

כאמור, רציתי בעיקר לפרגן, כי חשבתי שזאת מטרתו העיקרית של העלון ושל המדור. אם שכחתי לציין מישהו, ואם פגעתי במישהו לאורך שמונה השנים האלה, זאת ההזדמנות שלי לבקש סליחה ומחילה.

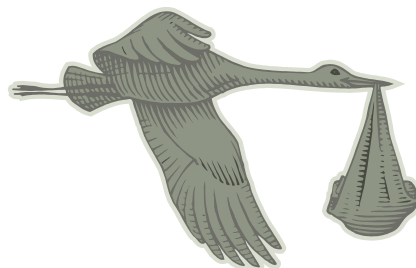
שבת שלום לכל בית כפר הנשיא

פרשת השבוע "מטות-מסעי"

קבלת השבת במועדון בשעה 18.00

תפילת שחרית ועלייה לתורה בשבת בשעה 9.00, קידוש וכיבוד לאחר מכן.

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יונתן, גל ובר.

במזל טוב
בן נולד
לקרני (פוקס) וקובי
אח לאמרי
נכד לרחלי ודודי
בין לחיימקה
ורוב נחת לכל המשפחה

מזל טוב

אף מילה ממורגנשטיין

אנחנו.. שנינו....מפוני כיכר התנועה - שתהיה לפני האלונית -
מבקשים להודות לממסד על ההתרעה המוקדמת.
על התכנון המדויק של הפינוי.
על הסיוע הלוגיסטי.
המעקב האוהד אחרי התקדמות המשימה.
על ההצעות לעזרה, כמו גם על ההתחשבות בכל הקשיים שהיו כרוכים בדבר .
מעל הכל על הפרגון, אהה... הפרגון המופגן.....

על החתום סגי נהור

כותבי פירורים ומה נשמע

ראשית תודה לתמר ואפילו מדליה קטנה. שמונה שנים, כתבה תמר עבורנו את
הטור "מה נשמע". הטור המחבר אותנו עם כל ולכל מה שקורה כאן סביבנו.
תמר אחת מארבעה כותבים נאמנים של המדור הזה. צברה ותק רציני בכתיבת
הטור, ואנחנו כבר מתחילים לחכות לה ששוב תתרצה ותחזור אלינו.

כן, נוצר כאן כיסא ריק, אונחנו זקוקים בדחיפות לעוד מישהו / מישהי, שיכתוב
אחת לחודש, את הטור הכי פופולארי בדברי כפר. הטור המפרגן לעושים
במלאכת החברה, הטור המדווח על שמחות, ולעיתים גם על אבל. על ביקורים
של בני משפחה מרחוק, על נסיעות לחו"ל וחזרות, על מסיבות וחגים, על
חיילים חדשים ועל משוחררים, ועל כל מה שחדש או שווה "ציוץ" ביישובנו
ובאיזור.

חברים, בנים, תושבים, ו.... כולכם מוזמנים להתנדב לכתוב את טור
האקטואליה הזה. כל אחד יכול. רק יש לרצות. תושבים חברים מכל המגוון
הרחב של החברה שלנו, קחו את האתגר לידיים. מחכים לכם כאן במערכת.

שושנה ודורית.

תודות

אני מרגישה צורך להודות לכולם: לחברים שהביאו עוגות, פשטידות ותבשילים למיניהם ולא לה שרק באו להביע צער ולהשתתף בכאב המשפחה. הבית המה ממנחמים, ותיקים, ותיקים פחות, בני כיתה של ילדיי ובני משק אחרים שהגיעו מרחוק, מכל הגילים. שמחתי לראות חברים שלא החליפו איתי מילה בשלושים השנים האחרונות. כולם אפפו אותנו בחיבוק, אהבה ותמיכה. הלבבות נפתחו ובסוף השבעה הרגשתי שהכאב הוקל במעט.

תודה רבה, ממני ומשלשת ילדיי. אני בטוחה שגם שאול משתתף בתודה, מלמעלה. טוב להיות חבר בכפר הנשיא בעת כזאת ועם כל זה - הלוואי ולא נדע עוד צער.

אוהבת את כולכם,

צפורה

לסבא שאול

לכל מי שבא היום אני רוצה להגיד, שהדברים שאני כותב לא פונים אליו כאל שאול סמברג, אלא כאל סבא שאול.

סבא היה איש נפלא. מצחיק ומעניין. משהו שאהבתי אצל סבא שאול, זה שהוא התעניין בכדורגל וכל פעם שהתראינו הוא בירך אותי ושאל: "מי שחקן הכדורגל הכי טוב בעולם?", "באיזה תפקיד אתה משחק?" ושאלות בנושאים האלה של הכדורגל. הוא אהב לדבר איתי על התחביבים האהובים עליי. כל פעם שביקרתי את סבא הצחקתי אותו, וכשראיתי אותו צוחק זה נתן לי המון תקווה. הצחוק שלו היה כמו רמז בשבילי שהוא שמח בחיים שלו. הפעם האחרונה שראיתי את סבא היה ב-22 ביוני. בקשתי ממנו "סבא, תחייך" כי ידעתי שהוא מבוגר, ושכנראה הפעם הזאת, כשהוא היה בבית חולים, אולי תהיה הפעם האחרונה שאני אראה אותו. למזלי התמונה האחרונה שראיתי אותו, הייתה כשהוא מחייך.

תומר שחר

בן 12

אני מבקשת לספר בכמה מלים על אבא שלנו -

אבא נולד במנצ'סטר לפני יותר מ 92 שנה, היה חייל במלחמת העולם השנייה ואחריה עלה לארץ עם הקמתה ב 1948. אבא התגאה מאד בכך שבנה בית בישראל, התגאה באמא, בנו, בשמונת הנכדים ובשלושת הנינים. המשפחה הייתה הדבר החשוב ביותר עבורו.

לאבא הייתה קליטה טובה מאד של בני אדם. הוא קלט אנשים והרבה פעמים הפתיע באבחנות מדויקות – כמו למשל שבבית חולים חשוב להיות ערני ולהקפיד להיות נחמד עם הצוות, כדי הם ידעו שהוא לא סתם איש זקן שאפשר לטרטר. הוא קרא לזה יחסי ציבור.

אחד המשפטים שהוא תמיד אמר היה "הכי חשוב לרכוש מקצוע. מה שלא יהיה, חייבים ללכת ללמוד". הוא האמין שבמידה ולומדים, הכל אפשרי.

אבא היה עקשן. הייתה לו הדרך שלו - כשבבית הסיעודי כולם התעמלו, הוא התעקש שיש לו את הדרך שלו להתאמן והוא לא צריך לעשות התעמלות כמו כולם ולא עזרו כל ההסברים של הצוות. הוא היה ישיר ומדויק, אבל הקפיד לא לבזבז אנרגיה במלחמות שחשב שהן מיותרות. כשהוא זיהה שאין עם מי לדבר, העדיף לשתוק.

היה לו חוש הומור אנגלי מעולה, תמיד עם בדיחות ויכולת לצחוק על החיים בצורה מפוקחת.

אבא היה איש של עקרונות - כשהוא עבד במפעל והיה אחראי על המחסן, הוא הקפיד לא לקחת מתנות מאף ספק, אפילו אם זה עפרון או לוח שנה. אבא אמר שזה סוג של שוחד והוא לא מוכן להיות חייב טובה לאף אחד מהספקים.

זכיתי לבקר את אבא כל שבוע במשך חודשים וגיליתי אותו מחדש - היה לו מחשב נייד לצידו ועד לא מזמן הוא היה מתחבר לאינטרנט כל יום. היה לו זכרון מעולה והוא הרבה פעמים הזכיר לי פרטי פרטים בנושאים שונים. הוא אהב מאד לקרוא ספרים ותמיד היו לו 2-3 ספרים על השולחן. הוא לא דבר הרבה אבל קלט הכל.

אבא היה איש מיוחד מאוד.

נתגעגע אליך מאד אבא,
אוהבים אותך מאד,

מרגלית

בסטודיו של רינה

מאז התבקשתי להיכנס לארכיון, ללמוד את התורה מיצחק ז"ל, זכיתי בבונוס בלתי צפוי: השכנות לסדנת הקרמיקה של ריני.

האווירה בסטודיו קסומה. התלמידים, מצעירים ועד שיבה, מרוכזים במלאכתם, שקט ושלווה, ברקע תמיד מתנגנת מוסיקה קלסית.

ריני מהלכת ביניהם, מעירה, מכוונת, מלמדת.

על השולחנות והאובניים – מגוון של עבודות יצירה, מסוגים שונים ובגדלים שונים, כל אחד לפי אופיו ורצונו. יש תלמידים שעוסקים בתחום כבר שנים, יש שמתנסים לראשונה וביד מהססת בחומר. את כולם ריני מעודדת, תומכת, ולא מוותרת על דרישות מקצועיות קפדניות.

כל בוקר, לקראת השעה 10:00, נופפה יד מחוץ לחלוני, וקול צלול במבטא סקוטי רך קרא לי: TEA TIME!

כאשר אינני שקועה במשהו דחוף, אני לוקחת את הספל שלי (אצל ריני יש חלב, כמובן, אך לרוב אין לימון), והולכת לשכנה. כאן יושבים כעת התלמידים (רובם תלמידות) סביב שתיה חמה, ומגוון עוגיות שריני מספקת. כל כך ביתי ומשפחתי. לעיתים גם התלמידים מביאים כיבוד ממתבחים או גינתם.

השיחות בארוחת העשר תמיד נעימות, תרבותיות, לא גולשות לרכילות או לפוליטיקה. יש לריני לא מעט תלמידות דתיות, חלקן ילידות יו"ש, והדעות לגבי השטחים המשוחררים/כבושים, והיחס לערבים, הם נושאים עדינים ורגישים. גם היחס לתנ"ך, אותו לומדים כמה חילוניים, מאד שונה בין הנוכחים. עצם נוכחותה של ריני משרה אווירה שקטה, נעימה ומתחשבת.

וזו רינה.

כאן למדתי שריני איננה ריני, ולא מעוניינת שיקראו לה כך. היא – רינה.

אז למה את לא מבקשת שיקראו לך כך? לא רוצה להכביד, לא רוצה להטריד.

וזו רינה.

המדרכה מחוץ לסדנה ולארכיון תמיד מתמלאת עלים, זרדים ופרחים שנושרים מהעצים הנהדרים הסוככים על הבית. רינה מטאטאה כל בוקר, רגישה תמיד לאסתטיקה ולנוי.

וזו רינה.

מקווה שנמשיך להפגש בשבילים, ושתמשיכי ליצור ולהשרות מרוחק הטובה.

רחל גינת

אוהבת,

קצת מהמחשבות שעלו לי בעקבות בוקר בנושא סיעוד

...גם למי שלא הגיע...

היה זה בוקר בו הועברה אינפורמציה לגבי השירותים והעשייה שלנו בכפר הנשיא בנושאי רווחה וסיעוד, וכן נתונים מהארץ והעולם. הבוקר המשיך בדיון בקבוצות כאשר השאלה המרכזית היא כיצד אנו רואים את עצמנו מזדקנים בכפר הנשיא, מה חשוב לנו שיהיה וכדומה...

כבר מעל חצי שנה מאז שנכנסתי לתפקיד ניהול מועדון המפגש, עבודה שאני מברכת עליה יומיום, מתחילה ומסיימת כל יום בתכנון ותקווה לעוד עשייה/ שיפור/ צמיחה.

בנוסף לתפקידי הנני 'בת של...'

אימי בריאה ועצמאית, ברוך השם, אך בשל היותי 'בת של...' קיימת אצלי הדאגה היומיומית לאימי. מושג הדאגה נתפש בלקסיקון העברי כשלילי, אולם אני רואה מושג זה לא בהכרח כשלילי ולכן אעבור לשפת אימי ואומר כי הכוונה היא ל- CAREING.

בהתאם לזאת, נושא ההתבגרות, הרווחה והסיעוד בקיבוץ רלוונטי עבורי בכמה רבדים. בעקבות הדיון שהתפתח בקבוצה בה השתתפתי, מתחדדת אצלי החשיבות של מעורבות הילדים בחיי הוריהם המתבגרים. בבסיס מעורבות זו טמונה ההבנה, שלצד השינויים שעובר הקיבוץ, עולה הצורך בהדברות ומעורבות של שני הצדדים, הן של ההורה והן של ילדיו. מחד - חשובה ההבנה של ההורים שעליהם לעדכן, לבקש ואף לדרוש מילדיהם, מאידך - עלינו 'הילדים של' לדאוג להורינו מבחינות שונות, וכאן אני חוזרת שוב לשפת אימי:

....IT'S NOT JUST THE CARE - IT'S THE CAREING

נוסף על הרובד האישי שלי ישנו גם הרובד המקצועי והוא "המפגש".

חשיבות "המפגש" ובסיס תכליתו הוא כמקום המאפשר שייכות. מלבד היותו מקום חברתי למפגש של חברים, תעסוקות ופעילויות שונות, הוא בעצם קיומו עונה על צורך אנושי בסיסי, דהיינו, שייכות חברתית.

ה"מפגש" משמש מקום התעדכנות, התעניינות, מאפשר להרגיש שייך, מעורב במתרחש סביבו ואף חשוב!

אני רואה את תרומת המפגש לחברה שלנו בכל יום. אני גם רואה את תרומת החברה לקיום המפגש. רבים פועלים ומסייעים למתרחש, בחוגים, הרצאות,

יוזמות, עשייה, התעניינות, תמיכה ועוד. אני מעודדת עשייה זו ומצפה בעתיד לעוד עשייה של גמלאים אשר עושים עבור עצמם.

בבוקר הסיעוד שהיה, הדיון עסק בדברים החשובים לנו בזקנתנו... אני רואה חשיבות בידיעה שאני לא לבד. אני רואה חשיבות בחיי הקהילה והמעורבות בה. אני רואה חשיבות בעשייה ותכלית. להערכתי, ללא מקום כמו "המפגש" תעלה רמת הבדידות, החרדה, הבלבול ועקב כך גם התחלואה בקרב האוכלוסייה המתבגרת הגדלה.

אני מאמינה שעצם קיום "המפגש" מסייע בבניית חברה מבוגרת בריאה יותר.

שפרה

פינת המתכון השבועי – על קצה המזלג

פסטו בזיליקום

מרכיבים

צרור גדול של בזיליקום
4 שיני שום
50 ג' פרמז'ן איכותי
50 ג' צנוברים או שקדים קלופים
חצי כפית מלח
שמן זית

אופן הכנה

שמים במעבד מזון את כל המרכיבים חוץ מהשמן זית. מפעילים ומזליפים שמן זית עד לקבלת מרקם רצוי.
במרקם דליל טוב לתיבול סלטים ופסטות ובמרקם סמיך מצוין למריחה על לחם.
לשמור בקירור מכוסה בשמן זית

בתאבון!

על קצה המזלג – תמיר ברק וזיו נוי

הנוער

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

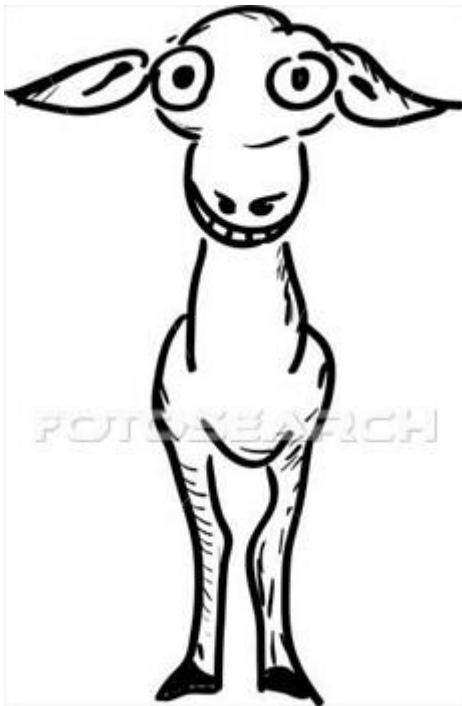
שיכת

עבודה עצמית

הסיפור הזה ידוע ומוכר מקדמת דנא
פורעים אנטישמים הניחו בפני פרנסי הקהילה היהודית
ברירה אכזרית ואיומה
עליהם לבחור – ולהודיעם - לפני שהשחר יעיר
היעדיפו לספוג מכות הגונות, לבלוע דגים באושים
או להיות מסולקים בחרפה מהעיר!
נמלכו בדעתם כול הלילה אותם פרנסים
לבסוף נאותו לספוג את החבטות, כמוצא של פשרה.
בינם לבין עצמם אמרו- כדי להמתיק את הבשורה המרה
יכאב יום יומיים, ונשוב לשגרה...
חבטו בהם הפוחזים עד זוב דם!
ובכול זאת לא באו על סיפוקם
ולא הניחום לנפשם.
בו ביום הניחו לפתחם שוב את הברירה:
לאכול דגים מעלי צחנה מלוא הקערה
או בבושת פנים לסולק מהעיירה!
שוב כול הלילה ישבו על המדוכה
מה לעשות? איך להימנע מהמבוכה?
סיכם את הדין מנהיג הקהילה בקול מודאג;
חברים, אין ברירה נבלע את הדג...
והוסיף בנימה מעט מבודחת: ואם להיות כן ואמיתי
כמה יותר גרוע זה יכול להיות -
מהאוכל שמכינה אישתי???
אכלו את את כול הדגים עד האחרון
ראש זנב ואידרה שנתקעה במורד הגרון
וכשסיימו והיו בטוחים שבא לסבל קץ
המשיכו המנוולים סביבם ללגלג ולהתלוצץ:
"תראו איך אתם נראים... ופיכס... איזה ריח
בגללכם לא יגיע למחוזותינו מבקר או אורח...
תתחילו מיד את מטלטיכם לארוז
והסתלקו הרחק הרחק מהפלך והמחוז
ולא - עד צאת נשמתכם בגרונכם נאחוז !!!

אפילו חמור רפה מוח
היה מבין ברבות השנים שלחורשי הרע
יש להשיב את המענה הראוי – ולא זה הנוח!
אין זה מנחם ואין בכך שום הקלה
שהיחיד שלא מבין מסיפורינו את מוסר ההשכל
הוא ראש הממשלה....

אבי

k13246230 fotosearch.co.il

לוח מודעות

ממחון הבגדים

מיום שישי זה ובכל יום שישי,
שעות הפתיחה במחון הבגדים הן: 10:00 - 12:00 בלבד

תודה פם

(pot luck) ארוחת בוקר

בברכה שחיה
כל יום ד' בשעה 10.00
כולם מוזמנים
להתראות ובתאבון

Soup & Seret

ביום רביעי ... 10/7
שעה 17:30

התעדכנו בלוחות המודעות

...ניפגש במפגש...

דירה להשכיר

האם אתם יוצאים לחופשה בחודש אוגוסט?

האם אתם מעוניינים להשכיר את דירתכם לזוג עם ילד לתקופה של שבוע עד שלושה שבועות?

אנו מחפשים דירה במהלך חודש אוגוסט, אנא פנו אלינו.

תמר ואריה וולפין

חברים לרפואה

עמותת "חברים לרפואה" היא עמותה שהוקמה במטרה לאסוף תרופות שאנו קונים ולא תמיד מסיימים לצרוך. התרופות שוכבות בארון התרופות ולרוב הם נשארות שם עד שתאריך התוקף שלהם פג. אז אנחנו זורקים אותם לפח ומוסיפים חטא על פשע שכן תרופות אלא מזהמות את הקרקע במידה והן מגיעות למזבלאות. אנחנו בעמותה אוספים את אותן תרופות ומניידים אותם לאנשים מעוטי יכולת ובכך מרוויחים פעמיים. גם פחות זיהום לסביבה וגם חסד עם הבריות.

כל תרופה מתקבלת בברכה, החל ממשככי כאבים, תרופות למחלות כרוניות, תרופות הורמונאליות וכמובן תרופות מצילות חיים. בנוסף לתרופות אנו מקבלים חיתולים, תוספי מזון, תרופות טבעיות, פחיות מזון ומוצרי חבישה. אם יש בידכם תרופות יקרות שאינן בסל יש ליידע את הרכז ע"מ לספק לחולים הזקוקים לתרופות אלו באופן דחוף ויכולות להציל חיים.

תרופות בקירור מאחסנים אך ורק במקרר(בטמפרטורה של 2-8 מעלות) (לא בהקפאה). תרופות שפג תוקפם או תרופות שהשתמרו בצורה לא נאותה כמו חשיפה ממושכת לשמש או בתוך רכב או במקום לח או כל דבר אחר שנוגד את המרשם יש להשליך לארגזי התרופות למיחזור שמוצבים בסניפי קופות החולים. נציג העמותה בגליל העליון הוא בני וכל שאלה ניתן להפנות אליו או לפנות ישירות למשרדי העמותה.

משרד: 03-5792220 . בני 0526942686

תודה מראש על שיתוף הפעולה

הפרעת קשב וריכוז בחופש הגדול –

להורים ולמדריכים דברים שחשוב לדעת

- הפרעת קשב וריכוז איננה נעלמת בחופש.
- חשוב לראות את הטיפול התרופתי כגורם מסייע גם בחופש - הרטלין ניתן כדי לסייע לילד בפעולות הלמידה (בית ספר) משום שהוא עוזר לילד בארגון, ברצף ובריכוז.
- חשיבותו גדולה גם בתחום החברתי משום שהוא עוצר את האימפולסיביות שכל כך פוגעת באינטראקציות חברתיות.
- חוקים זה חלק מהעזרה שאנחנו נותנים לילד – כשאין חוקים יש הרגשה שהילד כל הזמן עובר על החוקים.
- החופש לא בהכרח מקל על הילד ממקום של קונפליקטים ותסכולים.

אל מה זה חופש?

אין בית ספר!

**זה נשמע ונראה כאילו החיים עומדים להיות יותר קלים - אל זהו שקצת כן וקצת
אס לא....**

החופש עם כל הכיף שבו מזמן התנסויות מסוג קצת שונה:

- מסגרת היום פתוחה יותר והרבה פחות מובנית.
- סדר היום משתנה לחלוטין. דברים שהיו ברורים קודם - משתנים.
- יש הרבה הפתעות ודברים בלתי צפויים (עם כל הכיף, לפעמים זה גם קשה).
- קבוצת הילדים כבר לא רק של ילדים בני גילו. הקבוצה מעורבת גיל, האינטראקציה החברתית לעיתים מסובכת ודורשת יותר מיומנות. לפעמים קשה לדעת איך לנהוג במצבים חברתיים וכדי להתמודד טוב יותר הילד הופך את עצמו לליצן, מנסה למשוך תשומת לב באמצעות דברים שליליים, או שהוא נגרר אחרי דברים "שטותיים" שאחרים יוזמים.
- המשחקים חדשים וצריך ללמוד את החוקים, ההסברים לעיתים ניתנים מהר מדי ולא מספיק ברור.
- יש נטייה לפרוץ את הגבולות (גם בבית ישנה פחות הקפדה על הגבולות בגלל שינוי המסגרת).

מה עושים?

- כדאי לתת הוראות קצרות וברורות. חשוב לוודא שהמשימה הובנה.
- כדאי להכין את הילד לפני כל שינוי. פתקים יכולים לעזור.
- להכין אלטרנטיבות נוספות של פעילויות (זאת כדי לאפשר מקומות של מנוחה ומילוט).
- להכין כל בוקר את הילד לפעילויות שמחכות לו באותו היום. אולי ליצור מעין יומן שבו רשומה תכנית היום ובסוף היום הוא רושם עם המדריך איך היה לו.
- לעזור לילד לא "לעלות על עץ גבוה מדי", להציע פתרונות לפני שזה קורה.
- להגיב במתינות (אימפולסיביות גוררת אימפולסיביות).
- להזמין את אחד ההורים להתלוות במקרה הצורך לפעילות מחוץ ליישוב.
- להיות בקשר קבוע עם ההורים ועם המדריכים ולראות בשני הצדדים בני ברית טובים.
- לשמור על גבולות
- תיווך, תיווך, תיווך

לראות את הילד בבואו ובאחור.

תמי רחמן מנהלת "מיטב הקשב" 04.681636

rachmantami@walla.com

והעיקר שיהיה חופש נעים!

איפה מתגייסים יותר- בקיבוצים או ביו"ש ?

וגם עדכוני כלכלה, בריאות וחינוך במבזקי התנועה

27/06/13 י"ט תמוז תשע"ג

מבזקי התנועה הקיבוצית

השבוע: עולים על מדים, יורדים לנגב, מסדירים עם השר, חינוך בריאות ועוד.

השבוע עמד בסימן התיישבות ובטחון. היום (חמישי) אירח שר החקלאות ופיתוח הכפר, יאיר שמיר, את ראשי התנועות: **הקיבוצית, המושבים, האיכרים, הקיבוץ הדתי, התאחדות חקלאי ישראל, מרכז המועצות האזוריות**, וזאת בעקבות פנייתו אליהם בשבוע שעבר לבטל את כינוס החירום כנגד מדיניות הממשלה כלפי ההתיישבות והמרחב הכפרי. בפגישה העלו ראשי התנועות שורת סעיפים, ביניהם ביטול הפטור החקלאי מחוק ההגבל העסקי: ביטול תקצוב שיקום תשתיות ביישוב הוותיק (יתקצב השנה ב-25 מיליון ש"ח, 40 מיליון בשנה הבאה, ויפעלו להגדלת הסכום): חוק 'סילוק פולשים' (יילמד, במטרה להורידו במשותף מ'סדר היום'): חוק עבודת נוער' (תיבדק הכלתו בקיבוצים), הכנות ל'שנת השמיטה': היתרי בנייה לקיבוצים (פעילות מול רשות מקרקעי ישראל ומשרד השיכון): צמצום הטבות בניה בפריפריה (התחייבות המשרד לשמירת עדיפות הפריפריה): הסדרת פעילות לא חקלאית ('שימושים חורגים') בקיבוצים ובמושבים (יטופל על ידי משרד החקלאות). **סוכם** על מיסוד העבודה בין הנהלת המשרד לבין ראשי התנועות והמשך שיתוף הפעולה לקידום ההתיישבות.

מסתערים: אחד מיעדי התנועה הוא לחזור ולהוביל בצה"ל, להשפיע על דמות צה"ל ודרכו על החברה הישראלית, מתוך ראיית חשיבותו של צה"ל והשפעתו בחברה. איך משפיעים? בין היתר, בהגדלת מספר המתנדבים לקצונה, ובפרט לשרות קבע ארוך. השבוע ביקרנו **בבה"ד 1- בית הספר לקצינים**, למפגש ושיחה עם מפקד הבסיס (אל"מ ערן ניב, בן ארז), ועם צוערים קיבוצניים. בירכנו אותם על בחירתם האישית, וביררנו איתם מה לתחושתם יסייע בהגברת המוטיבציה לקצונה והישארות בקבע. סוכם שמחלקות משימות, חינוך וביטחון יגבשו תכנית פעולה בנושא.

יש כבוד: קדם לביקור בבה"ד 1 מפגש של מזכ"ל התנועה, ברושי, ומחלקת הביטחון, עם קצין מילואים ראשי, תא"ל הושע פרידמן, שהציג נתונים מעוררי גאווה, ולפיהם, כמו בסדיר, גם במילואים- מוביל מגזר קיבוצים ומושבים-ממוצע ההתנדבות למילואים הוא 42%, אחרינו מגזר יהודה ושומרון עם ממוצע התנדבות של 41%. ובסדיר? גיוס בני הקיבוצים ל'קרב' מצוי במגמת עליה: ב-2012 עמד הממוצע על 74% (69% לפני עשור). הרבה מעל הממוצע הארצי- 45%. בפגישה נדונו גורמי המוטיבציה לקצונה, ונרשמו הצעות לפעולה ועידוד בנושא.

אחריהן! 34 בנות שסיימו שנת שרות יתגייסו בעוד מספר חודשים לתפקידי פיקוד ב"מערך מגל" הצה"לי, שאחראי על הטירונות הכלל-צהלית בה עוברים 70% מהטירונים. איתורן ומיון בחודשים האחרונים נעשה בידי עובדי מחלקות שנת השרות והביטחון, כחלק מהיעד התנועתי של הרחבת היקף המפקדים והמפקדות מהקיבוצים.

אל הנגב: לפני בה"ד 1 ביקרנו בשדה בוקר, קיבוץ מיוחד במיקום מיוחד, המתנהל כשיתופי, "שמרן עם מסורות נוקשות, עם אווירה מיוחדת בין החברים", כהגדרת אחד המשתתפים במפגש. לקיבוץ מפעל "דביק", לול גדול, כרם, יקב, כלביה, מרעה ועובדי חוץ, וקיפאון בקליטת חברים חדשים, נושא שהיה מוקד השיחה במועדון. בסיום הדיון סוכם על צוות משותף של הקיבוץ, התנועה והמועצה האזורית לסייע במהלך הצמיחה הדמוגרפית ואתגרים נוספים בפניהם עומד הקיבוץ.

הצלחה: שר השיכון פרסם בראשית השבוע ("קול קורא")- הזמנה ל"קבלת עמדות הציבור" לבחינת מסלול חלופי לשיוך דירות בקיבוצים, מעבר לקבוע בהחלטות מועצת מקרקעי ישראל

הנוכחיות (1155, 751). התנועה הקיבוצית, שהייתה זרז להקמת הוועדה, במטרה להביא לסיום המדיניות של עצירת היתרי בניה בקיבוצים, מצפים להשפיע על ניסוח ה"מסלול", באמצעות הערות, הצעות, או רעיונות מ"השטח", אותם נוכל לשלב בגיבוש וניסוח עמדת התנועה מול הצוות הממשלתי. הוועדה גם תדון שאלת השימושים הלא-חקלאיים בקיבוץ ("שימושים חורגים") וגם לכך חשוב להתייחס בהצעות. הצעות חשוב להעביר לעו"ד **מיכי דרורי** mdrori@tkz.co.il

עזרה הדדית: לפני כשנה הוקמה על ידי התנועה קרן שפ"ע, שמטרתה העיקרית היא צבירת כספים שייעודם הוא השלמת תשלומי הפנסיה המינימאלית לחברים (כיום 3,050 ₪) - בקיבוצים שאין שיכולתם לשלם קצבה זו. הקרן רשומה כתאגיד המאפשר לקבל תרומות על פי סעיף 46 לפקודת מס ההכנסה. במכתב לקיבוצים, מבקשים מזכ"ל התנועה, **איתן ברושי**, ומנהלת אגף חברה וקהילה, **רינת גלילי**, "במסגרת הכנת שומת המס של הקיבוץ לשנת 2013 קחו בחשבון אפשרות של תרומה לקרן שפ"ע, תרומה המוכרת לצרכי מס, שתסייע בידינו לעמוד במחויבות התנועתית-מוסרית לחברי קיבוצים שאין בידי קיבוציהם לאפשר להם קיום בכבוד". הפנייה לקרן היא לטלפון **03-6925325**

אחריהם: 38 משתתפים סיימו קורס אקדמי ראשון להכשרת מנהלי קהילה קיבוצית שארגנה התנועה הקיבוצית והמרכז האקדמי רופין. בקורס נעשה שילוב של נקודות זכות לתואר שני עם כלים מעשיים. הקורס הבא יתחיל בעוד מספר חודשים - שותפות התנועה הקיבוצית, המטה השיתופי והמרכז האקדמי רופין, וההרשמה תתחיל ב-15/7 בטלפון **03-6925245**

מהאוצר - לקיבוץ: דורון שורר – לשעבר המפקח על הביטוח וממונה על שוק ההון במשרד האוצר - ייעץ לתנועה הקיבוצית בנושא הפנסיה. משימתו: גיבוש תכנית רב-שנתית להבטחת ביטחונם הסוציאלי של חברי הקיבוצים. ב-1 באוגוסט לא תתקיים ישיבת מועצה התנועה, שהייתה אמורה להחליט על עמדת התנועה ל"ועדת גילאון". הנושא מחייב זמן נוסף לגיבוש עמדה מוסכמת, וזו תנוסח במועד מאוחר יותר.

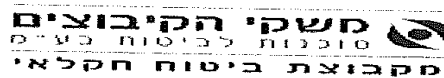
העיקר הבריאות: מחלקת בריאות ורווחה סיימה בשבוע שעבר ארבע השתלמויות ייחודיות למגזר הקיבוצי, בהן 147 משתתפים, בעיקר משתתפות, ממאה קיבוצים. ההשתלמויות: קבוצת לימוד ותמיכה למנהלי בריאות ורווחה, מיצוי זכויות מהביטוח הלאומי, ולימוד של תחום הזקנה בנושא מיצוי הזכויות בביטוח הלאומי והקרנות השונות הופקה חוברת עם חומרי הלימוד, אותה ניתן לשלוח לכל המעוניין. ניתן לפנות לטלפון **03-6925245** או לכתובת eti@tkz.co.il

חינוך: החלה הרשמה להשתלמות בתפקיד הגננת במערכת הגיל הרך. ההשתלמות השנה תעסוק בתפקיד הגננת בפיתוח תוכנית בזיקה בין היחידות החינוכיות לסביבה, לקהילה ולתרבות המקומית - "מבית התינוקות ועד הגן הבוגר". הרשמה בטלפון **03-6925331**

שבת שלום.

אביב לשם עמיקם אסם

דובר תכנון ומידע

לכל מי שבונה או משפץ בית: לידיעתכם!

מצורף הסבר מסוכנות הביטוח של "משקי הקיבוצים" בנושא פוליסות ביטוח של הקבלנים.

פוליסת קבלנים. מי "המבוטח הראשי" מי "המוטב". תקופת תחזוקה, ותקופת בדק.

בניית בית-דירת מגורים, הוא אירוע שאנשים עושים "פעם בחיים", ההשקעה גדולה מאד, המקורות הכספיים מצומצמים והגנה לא נכונה על הנכס בתהליך הבניה יכולה להשאיר את הבונה עם קצת בית וקצת כסף. "מקובל" שהקבלן רוכש פוליסת "כל הסיכונים קבלנים – הקמה" שאמורה לכסות נזקים לבית בתהליך הבניה והמזמין הוא מבוטח נוסף בפוליסה. זה מצב שלדעת רבים אינו נכון, שכן הקבלן רוכש פוליסה שהמפרט שלה מתאים לצרכיו, ולא בהכרח לצרכי המזמין. במקרים רבים לקבלן אין מושג בביטוח וסוכן הביטוח שלו מוכר לו את הפוליסה הזולה ביותר. דוגמא אחת למשל: מי המוטב בקרות נזק? מוטב, הוא זה שמקבל את הכסף מחברת הביטוח (והוא לא בהכרח ה"מבוטח"), אם הקבלן הוא המבוטח הראשי ולא נכתב אחרת, בקרות נזק חברת הביטוח תשלם לו, גם אם המזמין כבר שילם לקבלן את מרבית הכסף או כולו. מפרט הביטוח ניתן לשינויים ודורש החלטות לגבי גבולות האחריות (אם הפרויקט הוא שיפוץ דירה למשל, צריך להגדיר את ערך "הרכוש עליו עובדים").

בעקרון, עדיף שהמזמין ירכוש את פוליסת הקבלנים, ויוסיף את הקבלן כמבוטח ולא להיפך. חשוב שהמזמין יתייעץ עם גורם ביטוח מקצועי ואמין להגדרת תנאי הפוליסה והמפרט. ביטוח חקלאי מציע פוליסת כל הסיכונים קבלנים-הקמה לחברים ולתושבי הקיבוצים (בתוך הקיבוץ ובהרחבות) שתנאיה, המפרט שלה והעלות מותאמים לבניה בקיבוץ ומגינה באופן יעיל על המזמין, ובעיקר, יש אל מי לפנות כאשר מתעוררת בעיה.

ועכשיו לעניין התקופות. שני מושגי מפתח: תקופת תחזוקה (בדי' 24-12 חודש). זו תקופה שבה רובד צד ג' של הפוליסה מכסה נזקים שנגרמו לצד ג' בגלל עבודות תחזוקה של המבנה. אם בחורף הראשון, לאחר שהדירה נמסרה ומאוכלסת (המבנה עדיין בתקופת תחזוקה) מתקן הקבלן את גג שדלף בגשם ותוך כדי התיקון עפה פלטה ונוחתת על הרכב של השכן, הפוליסה מכסה את הנזק לרכב (בגבול האחריות שנקבע) אבל אם נגרם נזק לדירה עקב דליפת מי הגשם באירוע ונגרם נזק למזמין עצמו, הפוליסה אינה מכסה. (מי שאמורה לכסות זו פוליסת

כיצד לטפל בהכשת נחש

האם אתה יודע כיצד לטפל בנפגע שהוכש ע"י נחש?

אל תתעכב!

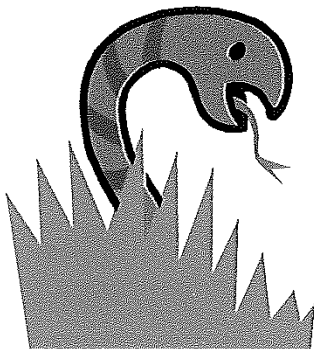
במדינת ישראל קיימים עשרות מיני נחשים, שמונה מינים מתוכם ארסיים (צפע ארץ-ישראלי, צפע החרמון, אפעה מגוון, שפיפון הנגב, עקן גדול, עקן קטן, שרף עין-גדי ופתן שחור). הנחשים חיים בכל שטחה של מדינת ישראל אולם הצפע הארץ-ישראלי הוא הנפוץ ביותר.

מדי שנה נפגעים עשרות בני אדם כתוצאה מהכשות נחשים בתקופת הקיץ החמה.

יש להתייחס לכל הכשה כאל הכשת נחש ארסי!

סימנים וסימפטומים שהנפגע יציג:

- סימני הכשה (שיניים/ שריטות/ נפיחות מקומית)
- כאב מקומי
- ייתכנו פסים אדומים ממקום ההכשה ומעלה
- תחושת נימול ועקצוץ
- חולשה כללית
- הזעה
- בחילות והקאות
- דופק ונשימה מואצים
- פרכוסים
- הפרעות בקצב הלב
- דיכוי הכרתי עד לאובדן הכרה

כיצד נטפל בנפגע?

- חייג מייד 101 והזעק צוות של מד"א
- הרחק את הנפגע והעבר אותו למקום בטוח
- דאג למנוחה מוחלטת של הנפגע ולהרגעתו
- הסר בגדים ותכשיטים מהגפה הפגועה/ האיבר המוכש
- קבע את הגפה הפגועה/ האיבר המוכש לגפה בריאה
- יוודא כי אכן מדובר בהכשת נחש, חפש את סימני ההכשה
- נסה לשחזר את תאור המראה של הנחש ביחד עם הנפגע (צבע, סימנים מיוחדים, פסים)

איסורים!

- אין לחתוך את מקום ההכשה
- אין למצוץ את הארס
- אין להניח חסם עורקים
- אין לתת לנפגע מזון או שתייה
- אין לרדוף אחרי הנחש

הירשם
עוד היום!

שתפו את המשפחה והחברים הקרובים לכם
ובואו ללמוד כיצד לזהות ולטפל במגוון של מצבי חירום נפוצים במד"א

ללימוד נוסף ולמידע על קורסים ניתן לפנות למחלקת הדרכה:
באתר הרשמי: WWW.MDAIS.ORG או בטלפון: 1-700-500-430

מצילים חיים גם בפייסבוק!

מזל טוב ! כיתת אירוס למצוות !

**ביום שישי 5/7/13 בשעה 20:00 באמפי
הצגת בר המצווה "תנו לישון בשקט"**

הפנים / נורית זרחי

את הפנים שיש לי
קבלתי מאמא שלי,
גם היא את פניה קיבלה
מאמא שלה,
סבתי לי מסרה את פניה דרכה,
איזו דרך ארוכה!

כך היא שולחת אותם לנכדים,
אחר לנינים.
במשפחה שלי, מי שנולד
מקבל מתנה – פנים.

כל פעם הם מופיעים חדשים ושונים –
עינים כחולות הופכות ירוקות,
מתקרבות אל האף או מתרחקות,
אבל תמיד, במשפחה שלנו, הבנים
הלאה הלאה, כנהר
נושאים את הפנים.

עלייה לתורה בשבת 6/7/13 שעה 00:09 במועדון

הפינה הויזואלית

מחלקים את הדלעת הענקית של איאן

הגנה על הולכי רגל באלונית

בונים תחנת דלק או מבצעים קידוח נפט?

עוד אובייקט היסטורי נלקח לגרוטאות

1

2

מי זוכר? מי יודע?

אי פעם בעברנו היו מחלקים
כרטיסי אגד לכל נזקק.

לא יאומן!

מישהו זוכר דבר כזה?

פריטים מעברנו. מי זוכר?
 בין המזהים את כל הפריטים יוגרל פרס:
 כרך ראשון מהטרילוגיה: "שייך דירות גלגולו של
 מושג"

3

4

5

7

6

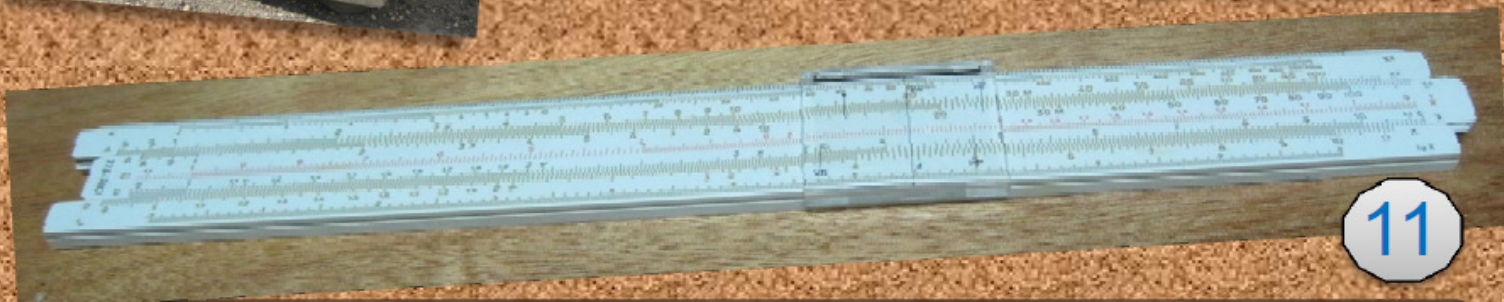
10

8

9

11

שבת שלום

דוד אלמן

Village Voices 05.07.13

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 3 - #27

Bar Mitzvah Mazal Tov!

Eitan Weissbecker

Nitzan Jackson

Yaara Weissbecker

Shaked Wolfin

Oriah Halevi

Ori Sprung

FRIDAY NIGHT - 05.07.13 - 20:00 in the Amphitheater

Call to the Torah: Saturday - 06.07.13 at 9:00

In the Club Room with Rabbi Elisha Wolfin

Village News: Summer is always a good time to get away and travel, but, also a very good time to come home and rest. More about that later.

Last week we paid two visits to the cemetery. The first was to bury the late Shaul Samberg Z"l and the second was for the unveiling for the late Shauli Easton. Our cemetery is beginning to change its look with the new part opening and the cement path, it's still possible to find a bit of shade under the olive trees.

This is a good time to mention that Rachel Ginat has taken up the mantle (once worn by the late Yitzhak Eder) of reading the 'facts of life' of the departed. As she also works in the archives, she is privy to all the facts and can gather them with confidence as well as write a tidy sentence. We don't always know or remember things about the person we're laying to rest, but it's all there and written down (much of it computerized) in the archives.

Dror, Dale & Tali Collins (Australia) are here for a family visit, as is Eldad Collins (New Zealand). Hope you all have a good time.

Summer is a time endings, especially as far as school is concerned. The regional grade school has ended it's term and there were, as in all previous years, a mass of plays and shows that had to be gotten through, with all students taking part in at least some of the programs. The subject this year was 'Songs of Naomi Shemer' and though it was a bit hard to make out the voices of all the KH children, the dancing of Noya Yodaiken and Nofar Goodman was very notiable as was the assured stage presence of Michael Yithaki.

There was also an ending of sorts for Rimon Kindergarten. The place will be open all summer and in mid August will there be a party for the children who are leaving and going on to first grade. However, their mythological teacher, Michal Dadush will no longer be working with them. She is opting out for a while and will become a kindergarten councillor instead. She will be an asset to all the new teachers under her tutelage and hope she will find as much satisfaction in the new job, as in the old, for many more years!

Reggie's girls crafts group also finished their year and brought parents along for a party. But with Reggie you don't just have a bit of cake and drink tea! There were craft projects prepared for all the participants.

The adult drumming group also finished their year's activity. Joyce Abb, Suzan Schwartz, Eliel Shimshi (who used to live here and now resides in Ayelet Hashachar) and myself, congregated at Mel & Sarita's house (they also drum) and the neighbors had to put up with an impromptu, very loud, drumming session. We apologize if we disturbed anyone but suggest joining the group as a remedy for some of the ills of aging.

Mazal Tov to Beth and Marky on the wedding of their granddaughter. They spent the night in Mishmar Hanegev but before they fell asleep they heard sirens, followed by more sirens and then the explosion of two rockets that were sent from Gaza and unfortunately, instead of falling in open fields, hit the Beduin

town of Rahat. Good thing Beth & Marky didn't try to find the nearest shelter, as they were all locked anyway!

Good luck to Sela Blumenthal (Yonit & Clive's son, Frankie & Phil's grandson) on his army call up. It's hard enough being the mother of a soldier when you live in the country; to do it when you reside abroad (S.Africa) is very hard and this is the 2nd time for them all, as (grand) daughter Shani has just finished the army.

Last week, after Kabbalat Shabbat, we all went over to Ian Wiatts to see the notorious, enormous, pumpkin. At the entrance to the garden was another, hollowed out pumpkin (such as for halloween), sculptured to perfection. Ian's 'Green Fingers' (as his business is also known) are amazingly adept and the garden is wonderful. Also in the garden are cucumbers, cherry tomatoes and summer squash, then a walk by the gold fish pool to finally reach the pumpkin patch. This might be a new record size for Israeli pumpkin.

By the way, the pumpkin got national coverage thanks to resident photographer, Dror Artzi, and can be followed on Facebook!

Now a few words about our trip abroad. We made a sort of 'roots' trip, to the Kinlos Gardens (north of London) together with Yohai and Sarit, Shaked and Moran. We couldn't get past the guard until we explained that it was Arie's old shul and we wanted to show it to the grandchildren. The guard went to ask permission and a young woman came to greet us and took us around to see the 'bima' (raised platform) where Arie went up to the Torah years ago, and got a good look at this delightful building, which is still home to an active Jewish community. The woman who took us around had the unusual maiden name of Namdar - so we asked if she was related to that family that purchased our factory and it turned out that she is! ...That may make her one of our partners!

It's getting harder and harder to get into America. This time we stood for an hour and a half just to get by Passport Control. Amazing that no one has yet thought to put benches around for people to sit while they wait! But with the

Americans you don't play games: just stand there quietly until called forward - even with no place to sit and no water (as bottles are thrown away before entering the plane). Then you have to queue for the security check, even though you had one before getting on the plane and you still haven't left the airport or had contact with anyone from 'outside'. That only took another half hour. We're told that this is reasonable and that in Miami AP there are people who also have to spend the night after missing their connecting flights.

Then it's home to 'NUTBAG' (Ben Gurion International) where you can choose the line that moves quickest or has less people waiting, there are benches all along the walls, and it took only 20 minutes 'till we were free (including luggage collection) and boarded a train to Acco! One of the PC's at Passport Control had a glitch and it took maybe a minute or two for people to start ranting about it. Funny: in America they wouldn't open their mouths!

Congrats to Raffi Frank who, during his last days in New Caledonia before returning here, managed another triathlon! You can read about it on his facebook page. You can also see Yaeli Frank-Ziv's wonderful water colours too. We wish Raffi, Elana, Inbal and Adi a safe trip home and offer a reminder: you CAN go through passport control with an empty bottle and fill it up with water either on the plane or at a fountain while waiting.

Congratulations to all the youngsters in the Bar Mitzvah class and remind everyone that the show is Friday night at 20:00 in the amphitheater and the call to Torah is Saturday morning at 9:00 in the Club Room. Many thanks to all those who had a hand in the organization of the activities for them during this past year.

Thanks for the opportunity to write this column over the past eight years. The time has come to give it a rest (seven years a Sabbatical is often granted), and perhaps I will return with renewed strength.

Have a geat shabbos and see you at the Kabbablat Shabbot ay 18:00 in the club room. This weeks reading is: Matot Numbers 30:2 - 32:42

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yonatan, Gal & Bar's grandma
Tamar

Birthdays:

07.07	Avner Voller (R.Cohen grandson)	08.07	Yotam Amit
	Adi Levine (granddaughter)		Mika Voller (R.Cohen granddaughter)
	Yarden Frank		Ori Yehuda Eitam (Ehrenberg grandson)
	Dafna Scheingezicht		Alon Eder - grandson
	Liah Heeres (Abb granddaughter)		Daniel Cohen (R.Cohen grandson)
09.07	Merri Orian	10.07	Yehuda Eder
	Osnat (Marcuson) Agmon		Shaked Frank
	Alon Primost	12.07	David Ellman
	Olga Aliav - 50		Invah Ben-Zeev
	Klil Noy		Carmel Muana Easton ??????
	Romi Haviva		Yaheli Yodaiken
		13.07	Micki Chait
11.07	Jason Pearlson		Shifi Matatyahu
	Asher Ayalon - 60		Arianne Sokol (Ben-Yehuda g/daughter)
	Tomer Levine (granddaughter)		Emma Lifschitz

Mazal Tov to Karni (Fuchs) & Coby
On the birth of a 2nd son, brother to Ohmri
Grandson to Racheli & Dudik Fuchs
Great-grandson to Chaimke Maayan

Anniversaries:

07.07	Ricki & Yaron Cina
	Chriss & Shmulik Epstein
	Inbal (Amar) & Boaz Angelkovitz
	Mary & Amit Shuval
08.07	Tirza & Ofir Shuval
	Karen & Andrew Simmons
10.07	Yehudit & Kenny Whitham
	Dorit & Micki Chait

Michal & Yaacov Dadush

NOTICES

LAUNDRY & CLOTHES STORE (Pam):

From now on, until further notice, the clothing shelves will be open to collect laundry on Fridays between the 10:00 - 12:00 only!

POT LUCK BRUNCH

Every Wednesday at 10:00 by the pool. Bring something to eat and come along! Everyone welcome!

MIFGASH:

Soup and Movie: Wednesday 10.07 at 17:30. Check the schedule for title.

ABODE TO RENT ??

We are looking for a place to rent during the month of August for a couple with a child. If you're going away and are prepared to 'let' your place, please contact Tamar or Arie Wolfen.

DESPERATELY SEEKING REPORTER

After 8 years, Tamar Wolfen is taking a break from reporting the news. If you have what it takes to write the column (once in four weeks), please contact Shoshanna Sharkey or Dorit Tzohar and offer your services.

THANK YOU

To all those who came to visit, brought food and made us feel the warmth of the community enveloping us during our period of mourning: Many Thanks.
Tziporah, Danny, Tamara and Margalit